

Goede vrienden

2021 gaf ons weinig mogelijkheden om onze Afrikaanse zusters te bezoeken. Toch laten we u graag delen in hun vreugden en zorgen. Met een uitdrukkelijke DANK erbij voor uw financiële ondersteuning. Dit gebaar van verbondenheid en solidariteit opent perspectieven en geeft mensen de durf en de moed om nieuwe initiatieven te nemen die levensomstandigheden verbeteren en toekomst mogelijk maken.

TSJAAD

Over corona is er nauwelijks sprake. Het is alsof het virus aan dit arme land voorbij is gegaan. Hoe zou er kunnen getest worden en nog veel minder gevaccineerd? Malaria en typhoïde zijn er veel meer aanwezig. Zij maken mensen ziek en ondermijnen hun weerstand. Ook onze zusters krijgen regelmatig hun deel.

De school voor meisjes – ‘Notre Dame de l’Espérance’ – startte het schooljaar in sept. ’21, ondanks de stakingen bij het onderwijzend personeel (vooral in de hoofdstad) omwille van de gebrekkige betaling door de overheid. In hun kerstboodschap 2021 klagen de bisschoppen trouwens “de ineenstorting van het onderwijssysteem” aan en “het probleem van de kinderhandel en -uitbuiting”. Omdat deze meisjesschool een privé-initiatief is, zijn het de ouders die instaan voor de betaling van de leerkrachten, wat op zich een kwetsbaar systeem is.

Voor de nieuw ingeschreven meisjes van de kleuterklas (5j.) was er goed nieuws. Een aantal onder hen wonen op vrij grote afstand van de school. Ofwel komen ze te voet (2 à 3 km), ofwel worden ze gebracht met 2 tot 3 op een brommer – in het zand of de modder. Sinds de school over een wagen beschikt, heeft dit de toegankelijkheid fel vergroot. Zo worden ze nu elke dag afgehaald. Met hoeveel ze in de wagen zitten, wordt ons niet gezegd, maar het is een hele verbetering.

(Kostprijs : 46.000 € - op afbetaling, naar gelang sponsoring)

Van bij hun aankomst in het Zuiden van Tsjaad (1983) staan onze zusters in voor een 'Centre de Santé' in Mbalkabra. Het is eigenlijk een klein hospitaal waar mensen, soms van heel ver, naartoe komen. Moeders en kinderen, volwassenen, mensen met AIDS. Bij het laatste bezoek in 2019 was het al te zien hoe bouwvallig de 'materniteit' geworden was. Een klein gebouw, gehavend door de felle regens en de jaren van bestaan. Ook de uitrusting binnenin is aan vernieuwing toe. Dankzij de bemiddeling van een Zwitsers echtpaar dat nauwe banden heeft met Tsjaad kon van start gegaan worden met de bouw van een nieuwe materniteit. Bescheiden in omvang. Te voltooiing en de uitrusting worden toekomstmuziek voor 2022

BURKINA FASO

Onze zusters in Bobo-Dioulasso (2de grootste stad) zijn slechts in geringe mate geconfronteerd met corona, ofschoon drie onder hen in februari 2021 positief testten. In hun 'Centre de santé' zijn er tot nu toe geen corona-zieken gemeld – wat niet betekent dat ze er niet zijn. Wellicht zeer beperkt. Ook daar is malaria veel frequenter, zeker in de regenmaanden – mei tot september. Hun activiteiten zijn tweevoudig: de omkadering van kinderen met een beperking en een 'Centre de Santé' die 24u op 24u, 7 dagen op 7 open is.

De kinderen met een beperking. Het is reeds een hele stap voor de ouders om hun kind naar het dagcentrum te brengen. Zoals vroeger bij ons worden deze kinderen vaak aan hun lot overgelaten, zelfs opgesloten. Uit onmacht en/of omdat men geen uitkomst/ toekomst voor hen ziet. In het dagcentrum zijn er elke dag tussen 25 à 30 kinderen en jongeren. Sommigen leren er stappen; anderen leren het alfabet; een meisje leert naaien dankzij de vrijwillige inzet van een moslimmoeder. Verder zijn er legkippen. De eieren worden verkocht en zorgen voor een beetje extra geld. Of ze worden gebruikt voor het middagmaal van de kinderen. En bij dit alles: zorg en geduld, respect voor de menselijke waardigheid van elk kind en veel liefde.

In de Centre de Santé was er deze maand een primeur.

Al vele jaren sparen onze zusters voor de aankoop van een echografietoestel. Heel zeker een surplus bij de prenatale consultaties en bij de behandeling van bepaalde ziektes.

Deze foto laat ons de eerste groep vrouwen zien. Zij waren met 14 ingeschreven, maar na de 11de viel de elektriciteit uit, die onvoldoende sterk was om dit nieuwe toestel aan te kunnen. Het wordt dus wachten totdat de aanpassingen kunnen gebeuren, wachten tot hiervoor financiering is.

RWANDA

Heel lang was Rwanda groen ingekleurd, totdat in de maanden juli/ augustus een lock-down door de overheid werd afgekondigd, vooral dan voor Kigali en de andere stedelijke centra. Dit had evenwel een grote weerslag op de gehele bevolking. Er was minder bewegingsvrijheid, dus landbouwer x kon met zijn groenten niet naar de markt, de scholen waren gesloten, straatwinkeltjes moesten dicht. Met als gevolg: toenemende armoede en hongersnood. Waar het kon, was er voedselhulp voor zover de financiële middelen het toelieten. Het is een voorbeeld hoeveel ingrijpender corona is in het Zuidelijk halfrond. Hoe jammer ook dat een brede vaccinatie niet mogelijk is, omdat de pharma-reuzen weigeren hun patenten op te heffen.

Tot slot het verhaal van Cédric.

Eén van onze Rwandese zusters, sr. Marie-Josée, maakt deel uit van de overheidsequipe die verantwoordelijk is voor de verdeling van de medicamenten aan AIDS-zieken. Zij neemt vooral de zorg op voor kinderen en jongeren en doorkruist het hele land voor overleg met dokters, ziekenhuizen en gezondheidscentra. Bij één van deze bezoeken maakte zij kennis met Cédric, een jongen van 17 jaar met AIDS. Hij was eigenlijk opgegeven omdat de medicatie bij hem niet aansloeg. Zijn gewicht: amper 25 kg. Toch probeerde sr. Marie Josée hem er bovenop te helpen. Cédric kwam naar Rwamagana, waar hij dicht bij onze zusters een opvang kreeg in het Kura House. Dit is een klein centrum waar kinderen met AIDS en kinderen uit arme gezinnen enkele keren per week samenkomen voor huiswerkbegeleiding, ontspanning ed. Cédric was er gelukkig, ofschoon hij regelmatig

opgenomen werd in het ziekenhuis vlakbij. Ondanks de goede zorgen heeft hij het niet gehaald. Hij overleed begin november 2021, toen hij een week op verlof was bij zijn grootmoeder. Voor hij stierf werd hij nog gedoopt en ontving hij de ziekenzalving. Hij zette zelf het lied in: “Si Dieu est ta paix, continue ton chemin, garde courage, le Seigneur est avec toi.

Goede vrienden,

het feest van Kerstmis wakkert elk jaar ons verlangen naar vrede en naar een meer humane wereld aan.

Met uw financiële steun en uw mens-bewogenheid bouwt u mee aan de verwerkelijking ervan. Mocht dit u vreugde én vrede schenken en u hoopvol het nieuwe jaar tegemoet laten gaan.

Met vele dankbare groeten.

Namens ons allen.

zr. Noëlla